കുട്ടികളെ നാം സ്നേഹിക്കുകയാണോ

ഡോ. ടി.കെ. സമീർ

നമ്മൾ ശിശുക്കളുടെ പഠനക്കുറവുകളെക്കുറിച്ച് വേവലാതിപ്പെടുകയും അതിനുള്ള പരിഹാരമാർഗങ്ങൾ ആരായുകയും ചെയ്തു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ, മറുവശത്ത് നിഷ്ഠൂരവുമായ മറ്റൊരു പ്രശ്നം നമ്മെ വലയം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. കുട്ടികളിലെ അമിതവണ്ണവും തൂക്കവും ആണത്. ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ മാതാപിതാക്കൾ സ്വന്തം കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കായി സമർപ്പിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. എന്നാലവ വിരോധാഭാസമാണ്! മെക്കാ ഇന്ത്യയിലെ പട്ടണങ്ങളിൽ ഈയിടെ നടക്കുന്ന സർവേഫലങ്ങൾ ഈ ദൈവഭയത്തിലേക്ക് നമ്മുടെ കണ്ണുതുറപ്പിക്കുന്നു. 11.4 ശതമാനം ആൺകുട്ടികളും 10.5 ശതമാനം പെൺകുട്ടികളും (രണ്ടും ഒന്നും ഇടയിൽ പ്രായമുള്ളവർ) അമിതവണ്ണമോ തൂക്കക്കൂടുതലോ ഉള്ളവരാണ്. ഈ അവസ്ഥ തുടർന്നാൽ അടുത്ത 10 വർഷക്കാലംകൊണ്ട് ഈ ഇന്ത്യയിൽ പെരുവണ്ണത്തിന്റെ എണ്ണം ഇരട്ടിക്കും എന്നാണ് കണക്കാക്കപ്പെടുന്നത്. ഇങ്ങനെ ശരീരപ്രകൃതിയുള്ള കുട്ടികളിൽ 30 ശതമാനം പേർ പ്രമേഹരോഗത്തിനടിമപ്പെടാനിടയുണ്ടെന്നാണ് അനുമാനം ഒരു മുന്നറിയിപ്പാകുന്നത്.

ടെലിവിഷന്റെയും കമ്പ്യൂട്ടറിന്റെയും സ്വാധീനം

മുൻകാലങ്ങളിൽ കുട്ടികൾക്ക് കളിക്കാൻ ധാരാളം സമയം ലഭിച്ചിരുന്നു. കുടുംബത്തിൽ മാതാപിതാക്കളിലുള്ള മറ്റു പല അംഗങ്ങളും ഇന്നത്തെ സ്കൂളുകളിലെ പഠനഭാരം നിമിത്തമോ മറ്റോ ചെലവിടുന്ന സമയങ്ങളിൽ നല്ലൊരു ശതമാനം കുട്ടികളും ടെലിവിഷൻ പരിപാടികൾ കാണുന്നതിനും ഉപയോഗിക്കാനായി വരുന്നു. സ്കൂളിൽ പോവുന്നതൊഴിച്ചു, വീട്ടിൽചെലവഴിക്കുന്ന സ്കൂൾ പഠിക്കാനുള്ള വാഹനങ്ങളിലും. സ്കൂളിൽ 'ഹിസ്റ്ററി ഇസ് എക്സാക്ടലി' എന്ന പേരിൽ വ്യാഖ്യാന പരിപാടി പഠ്യപദ്ധതിയുടെ ഭാഗമാക്കിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ആ സമയവും ക്ലാസ്റൂമിൽ തുടർന്ന് പഠനത്തിലെ പോരായ്മകൾ പരിഹരിക്കാനാണ് ഉപയോഗിച്ചുവരുന്നത്.

പുസ്തകത്തിൽ വീടുകളിലും വിദ്യാലയങ്ങളിലും ജീവിക്കുന്ന മറ്റെല്ലാ പട്ടാളക്കാരിലും അനാരോഗ്യ പ്രശ്നങ്ങളുടെ ഒരു കൂത്തരങ്ങാണ് നാം നിരീക്ഷിക്കുന്ന കുട്ടികൾക്കുചുറ്റിലായി തുടക്കിലെടുത്തിട്ടുള്ളത്.

ഭക്ഷണത്തിലെ അമിതവണ്ണം എന്തുകൊണ്ട്?

കുട്ടിയുടെ സാന്നിധ്യമാണ് നമ്മുടെ ആഘോഷങ്ങൾ പിന്നെ കാൽവെച്ചു. അങ്ങനെ കുട്ടികൾ മാതാപിതാക്കളുടെ മുഖ്യപരിഗണനയിൽ കിട്ടുന്നതിൽ കൂടുതൽ പാൽ കുടിക്കുന്നു. രണ്ടു വയസ്സുവരെയെങ്കിലും ഈ കുട്ടികൾക്ക് 17 മുതൽ 20 വരെ കിലോ തൂക്കം കണ്ടുവരുന്നു. നമ്മുടെ ചുറ്റും ധാരാളം 'ബോണിഫുഡും' അതിൽനിന്നുള്ളതും കണ്ടുകഴിച്ചിട്ടുന്ന പരസ്യങ്ങളുമുണ്ട്. സ്ക്രീനിൽ കാണുന്ന 'ആരോഗ്യമുള്ള ശിശുവിന്' സമാനമായി തന്റെ കുഞ്ഞിനെയും ആക്കാൻ രക്ഷിതാക്കൾ ഇത്തരം ഉൽപന്നങ്ങളുടെ പിന്നാലെ കൂടുന്നു. അവ നല്ല രുചിയുള്ളതാവാം. അടുക്കളയ്ക്ക് വീട്ടിൽ വെച്ച് കഴിക്കണം എന്നാകുന്നതിലെ പ്രാധാന്യങ്ങൾ കുറിക്കപ്പെടുന്നുണ്ടാവാം. കുട്ടി കരയാൻ തുടങ്ങുമ്പോഴേക്ക് കുട്ടിയുടെ തലയ്ക്ക് എന്ത അവസ്ഥ അവരിൽ ഉടലെടുക്കുന്നു എന്ന കാര്യമാണ്. ക്രമേണ ടിവിയിൽ കാണുന്ന പരസ്യങ്ങളിലെ ഉൽപന്നങ്ങൾക്ക് കുട്ടികളും നിർബന്ധിക്കുകയാണ്. ഉദാഹരണത്തിന് വലിയ കുട്ടിയിലെ നേരമ്പോക്കും കൊറിക്കാനുള്ള നിറക്കൂട്ടും ഗ്രഹണിയുടെ ചെറുകക്കാ കുട്ടികൾ ആവശ്യപ്പെടുകയാണ്. ഇവ നിഗമകാലത്തേക്കുള്ളത് എപ്പോഴും കയ്യിലുള്ളതും കുടിച്ചും വല്ലും കുട്ടിന് ശ്രദ്ധിക്കുന്നു. ഇതിലൊന്ന് വന്നുനിറയുന്ന കുട്ടികൾക്ക് വീട്ടിൽ ഉണ്ടാകുന്ന കഷണം കഴിക്കാൻ താല്പര്യമില്ലാതെ വരുന്നു. കുട്ടികൾ കരയുമ്പോഴും അല്ലാതെയും അവരെ സന്തോഷിപ്പിക്കാൻ നാം മുന്നോട്ടുകാണിക്കുന്ന ധാരാളം ഉൽപന്നങ്ങൾ വിപണിയിലിന്ന് വാങ്ങിക്കൊടുക്കുന്നു. വാഷിംഗ്, ചോക്കലേറ്റ്, ക്രയോൺ, ബർഗറിംഗ്, ഡ്രിങ്ക്, സ്നാക്സ്... അങ്ങനെ എന്തെല്ലാം. ഇവയിലധികവും കലാറി കൂടിയതും ചോക്കലേറ്റുകൾ ഇല്ലാത്തതുമാണെന്ന സത്യം നാം മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല.

കേരളത്തിൽ ഇത്തരം വമ്പൻ കമ്പനികളുടെ എണ്ണം കൂടുകയും അവയുടെ വമ്പൻ കൂടുകയും ചെയ്തപ്പോൾ കണ്ടുവരുന്ന ഒരു പ്രതിഭാസമാണ് വിദ്യാഭ്യാസത്തെ ഒരുചരക്കുകളും അതാവശ്യപ്പെടുന്ന വിദ്യാഭ്യാസമായ സ്കൂളും. വിവാഹം, വിവാഹവാർഷികം, ജന്മദിനം, ഭവനം, പാരമ്പര്യത്തിന് ചേരൽ, പാരാവൽ, യാത്രാ, പ്രമോഷൻ എന്നിങ്ങനെ മനുഷ്യജീവിതത്തിലെ സകല ചടങ്ങുകളും ഒരുകുടക്കീഴിലാക്കുന്ന ഒരു കുടുംബസമ്പ്രദായത്തെ പുനരുജ്ജീവിപ്പിക്കുന്ന ശീലവും നാം തുടങ്ങിക്കഴിഞ്ഞു. നല്ല രുചി, ഉടനെയുള്ള ലഭ്യത, താങ്ങാവുന്ന വില, സൗകര്യം തുടങ്ങിയ ചില കുഴുക്കുകളിൽ നാം പ്രലോഭിതരാവുന്നു. ഇത്തരം ഫാസ്റ്റ് ഫുഡിന് പോഷകാംശങ്ങൾ കുറഞ്ഞതും അനാരോഗ്യ പ്രശ്നങ്ങൾ ഉള്ളതുമാണെന്ന് നാം മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. ഈ ജീവിതശൈലി മുതിർന്നവരെക്കാൾ കുട്ടികളെയും പൊണ്ണത്തടിയനാക്കുന്നു.

സ്കൂളുകളിലാണെങ്കിൽ വിദ്യാർഥികൾ അവരുടെ ജന്മദിനങ്ങൾ കളറാണ് കുടുംബത്തുള്ള കേക്കുകളും മിഠായികളും വിതരണം ചെയ്ത് ആഘോഷിക്കുന്നു. വലുതാണ് കുറഞ്ഞ കേക്കിനോടും തങ്ങളുടെ കൂട്ടുകളുടെ നിർബന്ധത്തിനു വഴങ്ങി ഇത്തരം അധിക നിറങ്ങൾ വാരിക്കൂട്ടുന്നു. സിനിമാക്കാലത്തിലും വീട്ടിൽ ടെലിവിഷൻ മുന്നിൽ ഇരിക്കുമ്പോഴും എന്തിന്, വെറുതെ നടക്കുമ്പോൾ പോലും എന്തെങ്കിലും തീറ്റ സാധനങ്ങൾ 'കൊറിക്കൽ' കുട്ടികളുടെ ഒരു ശീലമായി മാറിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

ചില കുടുംബങ്ങളിലെ കക്ഷണത്തിൽ തന്നെ കൊടുക്കുന്ന വിഭവങ്ങളും മധുരപലഹാരങ്ങളും വിസർജ്ജനം അടക്കിക്കാണ്. സ്കൂളായി കഴിഞ്ഞാൽ കുട്ടികളിലേക്കും ഈ ശീലം പകരുന്നു. കുടാതെ കുട്ടികളെ ടൂറിൽ കൊണ്ടുപോകാനുള്ള സമയാസമയങ്ങളുടെയിടയിൽ കുറ്റബോധം തീർക്കാനായി പല കേക്കിനോടും അവർക്കിഷ്ടപ്പെട്ട ചോക്കലേറ്റും തുടർന്നും കാർഡിൽ കിട്ടുന്ന മധുരപാനങ്ങളും നിർബന്ധം നൽകുകയുമാണ്. ഇത് അവരെ പ്രമേഹം അടക്കം രക്ഷണനാശങ്ങളുടെ അടിമയാക്കുന്നു.